

ROZSIEKANIE (4) *sb n*

rozł- (2), rozłz- (1), rozś- (1).

Teksty nie oznaczają ó oraz é lub oznaczają niekonsekwentnie; o oraz pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w rozsiekać); a jasne.

sg N rozsiekani(e) (1). ◇ G rozsiekaniã (2). ◇ A rozsiekani(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. rozsiec.

1. Rozdzielenie, rozrąbanie na kawałki przy pomocy ostrego narzędzia (2) : Consectio – Rozłziekanie, zrabanię. *Calep* 244b.

rozsiekanie czego (1): Klemencyan/ vciąć mu głowę/ y ciało psom wyrzucić [...] rozkazał. (marg) Gordyanus bicie ćierpi y rozśiekanie członkow dla Chrystufa. (-) SkarŻyw 429.

2. Zestawienie w funkcji n-loc: bibl. »Padoł Rozsiekania« (2) : Lud/ lud w padole Rozfiekánia [*in valle concisionis: cf Biblia Tysiąclecia i Poznań 1975: w Dolinie Wyroku*]: Bowiem blifko iest dzień Páńfki w padole Rozfiekánia [*in valle Concisionis*]. *Leop Ioel* 3/14.

Synonimy: 1. porąbanie, zråbanie.

Cf **ROZSIEKAĆ**

MN